

Jindřich Kulhavý: Vláda ignoruje snahu neratifikovat Istanbulskou úmluvu

- CZ24 News | 16. září 2020

Hysterie kolem koronaviru vytváří prostor pro různé zastírací manévry. Přestože covid a vše kolem něj zásadně mění prostředí a způsob života kolem nás, to zcela nepochybně a neoprávněně, běh všedních dní je nezastavitelný a s ním je třeba řešit plno zásadních věcí. Dokud budou odkudsi z děr vylézat další Prymulové, Maďaři a nová hvězda televize a médií ultraexot a parazitolog Flegr, který se zbláznil úplně (ostatně zjev a vystupování tomu odpovídají) a zavřel by školy a zakázal styk mezi příbuznými v rodinách, budou do pozadí ukládaná zásadní témata určená k řešení. To z nich může udělat zakonzervovanou a nenápadně schválenou záležitost, která unikne větší části veřejnosti. Takže je pravděpodobné, že s koronavirem se za čas příroda vyrovná, ale s takovou Istanbulskou úmluvou nepohne. Je třeba zůstat ve střehu, aby ji naši politici jen tak v zákulisí testování republiky a vytváření strašidelných grafů potichu neratifikovali.

K Istanbulské smlouvě jsme se již vyjadřovali a možná častěji než samotná vláda. Ta ignoruje snahu o zveřejnění českého překladu a vysvětlení obsahu Důvodové zprávy Rady Evropy Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí, neboli Istanbulské úmluvy. Příznivci ratifikace ji velmi zjednodušují, přičemž zamlčují několik vcelku podstatných částí, které byly do úmluvy vloženy tak, aby vypadaly nenápadně, nicméně mění obsah celé úmluvy. Prvotní záměr vytvořit ji mohl vzejít z relativně logických důvodů, ovšem pár vložených odstavců z ní dělá naprosto nepřijatelný dokument. Jestliže se měla Istanbulská úmluva původně zabývat eliminací násilí na ženách, pak zmínky o genderových úchylnkách typu manželství mezi stejným pohlavím či umožnění sňatků dle náboženství, v případě islámu dětských, tedy z pohledu vyspělé kulturní společnosti vztahů založených na pedofilii, postrádají logiku. Dělalí tak úmluvu neratifikovatelnou a lze ji považovat za další pootevření dveří islámu a LGBT nárokům do naší kultury.

Pod vlivem liberalismu a tolerance LGBT žije mnoho rádobý moderních lidí mladé a střední generace. Není ničím zvláštním, když se stanete účastníkem rozhovoru, ve kterém diskutující nemají nic proti homosexuálním vztahům, potažmo manželstvím. Přestože to lze považovat za zbytečnost a případné dědictví se dá snadno ošetřit, navíc chtějí li dva homosexuální jedinci žít spolu, nic jim v tom nebrání, tlak na možnost uzavírat manželství se zvyšuje. A s ním i na adopci dětí. To i přesto, že se psychologové shodují na tom, že sexualita rodičů ovlivňuje i jimi vychovávané potomky. Je velmi pravděpodobné, že homosexuální mužský pár udělá z malého chlapce homosexuála (pustit k nim dívku by bylo asi ještě horší), u slečny vyrůstající u lesbického páru je realita velmi podobná. Děti totiž nasávají informace a znalosti jako houba a postupně si je zakódují do svého já. Navíc promiskuita především mužských homosexuálů je proslulá a tzv. rodina má velkou perspektivitu rozpadu. Otázka dalšího řešení života dítěte je poté složitější než u rozcházejícího se heterosexuálního páru. A to se nezabýváme častým přenosem pohlavních onemocnění mezi homosexuály. Navíc vztah matky a dítěte vzniká nikoliv po porodu, a dlouho před ním. To žádná adopce nenahradí.

Dětské sňatky byly dlouhou dobu doménou zemí s muslimským obyvatelstvem. Díky politice otevřených dveří se však islám stává druhým nejrozšířenějším náboženstvím v Evropě a zvyky muslimů tak poznáváme na vlastní kůži. Většinou není o co stát, nicméně některé z nich jsou skutečně závažnější. Vynechme nyní oblíbené šíření islámu zbraní a násilím. Stejně závažné je i zapojování dětí do sexuálních praktik patřících k manželství. Jestliže Prorok Mohammed pojal za manželku osmiletou Ajšu a udělal ji ženou, pak jeho fanatičtí následovníci mají svůj vzor a snaží se ho

napodobit. Navíc kolem styku s malými nevěstami funguje obchod, takže si ji můžete pořídit za peníze. Pro pedofila je poté v důsledku snadnější přestoupit na islám a dle zákona umožňujícího oficiálně pojmout dítě za manželku si domů legálně přivést svou oběť. Vzhledem k tomu, že na následky předčasného dospívání ročně umře plno dívek, lze tento akt asi opakovat častěji.

 Istanbulskou úmluvu se u nás snaží prosadit především senátor Dienstbier. Tento politik s mizerným morálním profilem dlouhodobě pracuje pro všechny ostatní, jen ne v zájmu České republiky. Podobně aktivní jsou politické neziskovky, například Česká ženská loby, za níž mluví i tzv. „genderový odborník“ Jiří Procházka. Výše uvedený překlad je potřebný k tomu, aby bylo možné o Istanbulské úmluvě široce a veřejně diskutovat. Místo toho se naše vláda, která jej k dispozici má, ohání používáním manuálu, který pomalu směřuje k nenápadné ratifikaci úmluvy. Tu už má za sebou řada zemí, ve kterých se rodiče označují čísly a boj proti genderovým stereotypům má své první oběti. Nikoliv lidské, ale morální a hmatatelné. Týká se to nejen školství, ale také volnočasových aktivit, například dětských hřišť konstruovaných tak, aby nebylo rozlišeno, co je vhodnější pro chlapce a co pro dívky. Nenechme se tedy uspat taktikou vlády a politiků a neziskového sektoru. I když je tu covid, život jde a půjde dál s ním i bez něj. Istanbulská úmluva je však zásadním dokumentem, který jej může změnit více, než tušíme.

Jindřich Kulhavý